

ΑΓΓΕΛΟ - ΔΙΟΝΥΣΗ ΔΕΜΠΟΝΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑ

—= ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ =—
(ΜΕΡΟΣ Α')

φωτοτυπική ανατύπωση από το περιοδικό

« Η ΚΕΦΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ »

τεύχ. 65/66 Μαΐος - Ιουνιος 1977

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ

1977

ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑ

—= ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ —=

(ΜΕΡΟΣ Α')

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΘΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A1.Σ2.Φ13.0034

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

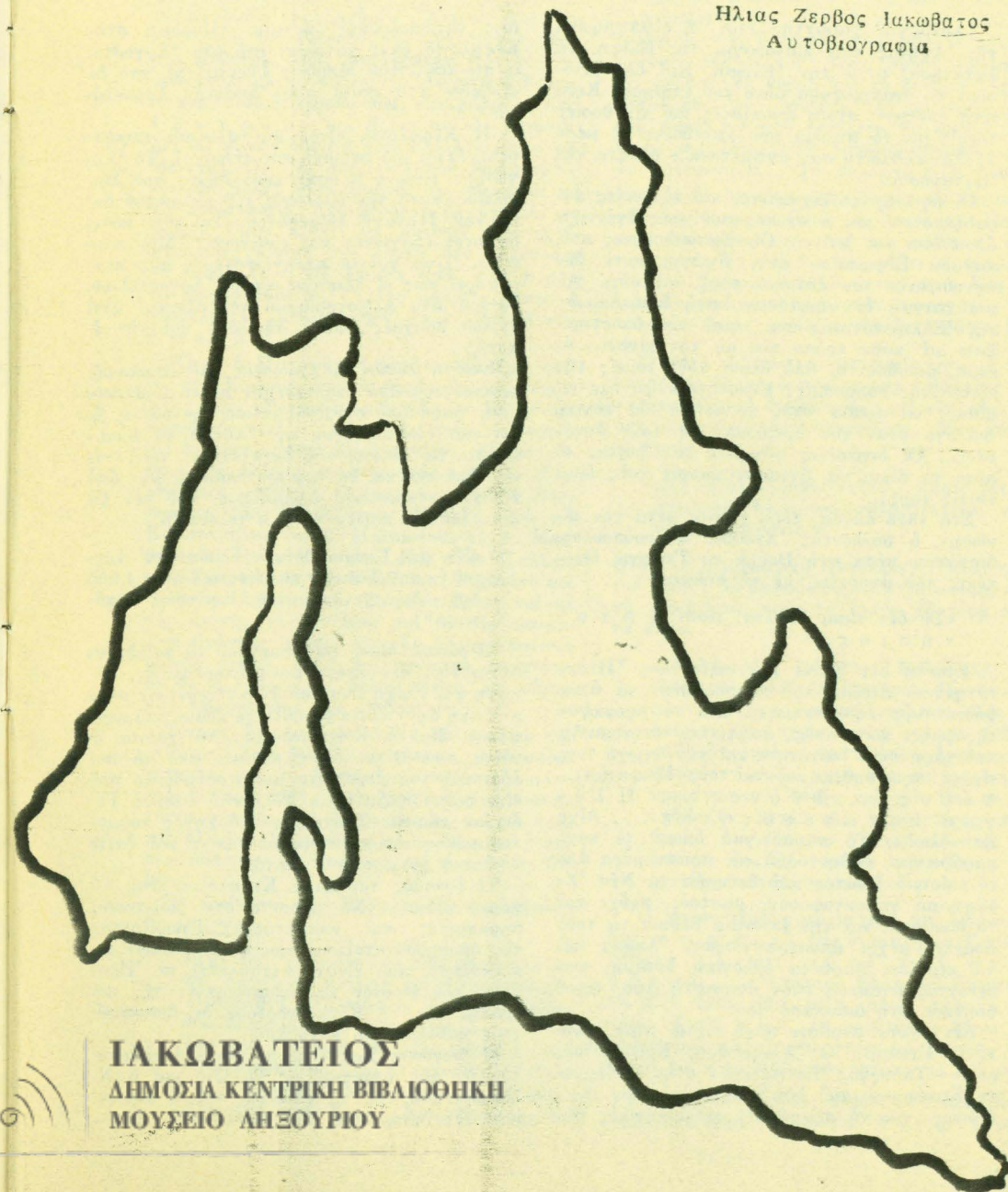
ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Το εσκεμμενον τουτο λαθος, δι' ου η Επτανησος
 ενωνετο δια του σκηπτρου του Γεωργιου και ουχι
 κατοπιν αγωνος, κατεμαρτυρει, οτι η ενωσις ητον
 απλουν τι ισως πειραμα η μεταβατικη καταστασις
 προς επιτευξιν ετερων σκοπων.

Ημεις τοιαυτην ενωσιν ουδεποτε υπογραφομεν.

Ηλιας Ζερβος Ιακωβατος
 Αυτοβιογραφια

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μητρόπολη καί... ἀποικία

— Γιά πρεϊκῶα εἰλέγες... —

Τοῦ ΑΓΓΕΛΟΥ - ΔΙΟΝΥΣΗ ΔΕΜΠΟΝΟΥ

Ἡ Ἀστρογὴ χαρακτηρίζεται ἡ συμπεριφορὰ τῆς Ἀθήνας στὰ καινούργια τῆς ἐδάφη. τὰ ἐφάνησαν, μετὰ τὴν Ἑνωσὴν. Καὶ δὲν ἐννοοῦμε τὴν συμπεριφορὰ μόνο τοῦ ἐπίσημου Κράτους ἀπέναντι στοὺς ἀγωνιστὰς καὶ τὶς θυσιᾶς τους! μὰ τὸ πνεῦμα ποὺ κατεῦθνε τὸ μέσο Παλαιοελλαδίτη σὰν ἀντιμετώπιζε θέματα τῆς Ἑφάντησον.

Οἱ ἀγῶνες ἀποξεχνῶνται καὶ οἱ θυσιᾶς παρὰβλέπονται καὶ ὁ σκοπὸς ποὺ τοὺς ἐγέννησε ἀποθνήσκει καὶ κείνους. Οἱ Ἑφταντησιῶτες ποὺ, καθαρὰ Εὐρωπαῖοι στὴν ἀγωγή, ποτὲ δὲν ἀρνήθηκαν τὸν ἐθνισμὸ τους, καὶ οὔτε γιὰ μίαν στιγμὴ δὲν διστάσανε στὴ διαβεβαίωση τῆς Ἑλληνικότητάς τους, ποὺ τὴν ὑποστηρίζανε μὲ κάθε τρόπο καὶ μὲ τὸν κίνδυνον ἀκόμα, ἀποθνήσκουν ἀπὸ ὧλων τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς παρουσίας! Εὐκολότερο φάνηκε γι' αὐτοὺς νὰ νικήναι στὸν κοινωνικὸ καὶ ἐθνικὸ διάλογον ὅταν τὸν διεξάγανε μὲ τοὺς δυναστεῖς... Οἱ δυσκολίες φάνηκαν σὰν ἔπρεπε σ' αὐτὸ τὸ βῆμα νὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς ὁμοεθνεῖς τους!..

Στὰ 1893 ἀκόμα, τόσα χρόνια μετὰ τὴν Ἑνωσὴν, ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς Στανρόπουλος, διακόπτει μέσα στὴ Βουλὴ τὸ Γεώργιο Θεοτόκη, ποὺ ἀγορεύει, μὲ τὴ δῆλωση:

« Σὺ δὲν εἶσαι Ἕλληνας, εἶσαι ἑπτανησίσιος. »²

Ἐτοῦτη δὲν ἦταν μίαν σύμπτωση. Ἦταν τὸ γενικὸ πνεῦμα ποὺ προσπαθοῦσε νὰ ἀποθνήσκει τοὺς ἐφταντησιῶτες ἀπὸ τὸ προσκήνιο τῆς ζωῆς, κοινωνικῆς, πολιτικῆς, οικονομικῆς, ποὺ χάρις στὴν ἰκανότητά καὶ τὴν ἀγωγή τους εἶχαν προωθηθεῖ, καὶ νὰ τοὺς ἐξαφανίσει... Φ θ ο σ ; ... Φ θ ο ν ο σ ; ... Π λ έ - γ μ α κ α τ ω τ ε ρ ό τ η τ α σ ; ... Λίγο ἀπ' ὅλα!... Τὸ παράδειγμα ὅμως, τὸ καλὸ παράδειγμα, δόθηκε ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ἀπὸ τὸ ἐπίσημο Κράτος ποὺ θεώρησε τὰ Νέα Ἑδάφη σὰ γαλακτοφόρους μαστούς, ποῦχε καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἐπιθυμία βέβαια νὰ τοὺς ἀρμύξει μέχρι ἀποστραγγίσεως. Ἀκόμα καὶ νὰ κερδίσαι παρθένα ἐκλογικὴ δύναμη, ψαρεύοντας ἀνάμεσα στὸν ἀγωνιστὴ Λαό, ἀφοῦ βοήθησε στὴ διάσπασή του.

Δὲν ἔχουν περάσει παρὰ ὀχτὼ μῆνες ἀπὸ τὴν Ἑνωσὴν. Ὁ Ἀλέξανδρος Κομμουνιστοῦ ρος — Ἐπικυρῶς Ἐσωτερικῶν στὴν Κυβέρνηση Κανάρη — καὶ ἤδη ἐκλεκτός τῶν ἀνακτόρων, γιὰ νὰ προωθηθεῖ σὲ ἀρχηγικὲς θέ-

σεις τῆς πολιτικῆς, ἔρχεται περιοδεῖα στὴν Κεφαλονιά ὅπου καταλύει στὸ μὲν Ἀργοστόλι, καὶ στὸ σπῆτι τοῦ Μαρίνου Γκεντιλίνου, στὸ δὲ Ληξοῦ στὸ σπῆτι τοῦ Ἰωάννου Γερουλάνου.¹

Ἡ Κεφαλονιά εἶναι μίαν πλούσια περιφέρεια. Εἶναι μίαν περιοχὴ ποὺ ἐφημερεῖ. Τὸ Ἀργοστόλι εἶναι ὁ πλουσιότερος δῆμος τοῦ Βασιλείου, κατὰ τὴν ὁμιολογία τοῦ κατοπινῶν δημάρχου Παναγῆ Βινιεράτου. Τὸ νησί κάνει ἀφθονὲς ἐξαγωγὲς καὶ εἰσαγωγὲς. Μία μαρτυρία, λίγα χρόνια μεταγενέστερη, μᾶς πληροφοροῦσε πὼς οἱ λιμενικοὶ φόροι Ἀργοστολίου, ἕστερα ἀπὸ πλειστηριασμὸν νοικιάζονται ἀντὶ 49.800 δραχμῶν⁵, ποσὸ ἀξιολόγο γιὰ τὴν ἐποχὴ.

Ἐτοῦτη λοιπὸν ἡ περιοδεῖα τοῦ ὑπουργοῦ, περισσότερο ἀπὸ σκοπιμότητα πολιτικο-οἰκονομική, παρὰ ἀπὸ συναρπαστικὸν γενομένην, ἦταν μίαν ευκαιρίαν γιὰ τὴν Ἀθήνα νὰ διαπιστώσει τὶς οικονομικὰς δυνατότητες τῶν ἐνῶν ἐδαφῶν καὶ νὰ πραγματοποιήσει μίαν ἀπὸ τὶς χαρακτηριστικὰς ἀφαιμάξεις, ποὺ δὲν θὰ εἶναι οὔτε ἡ πρώτη οὔτε ἡ τελευταία.

« Ὁ κὺρ Κομμουνιστοῦρ εἶλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Κεφαλληνίας 4.000 δρχ. διὰ γενικὰς τοῦ Κράτους δαπάνας. »⁶

Ὁ σκοπὸς ὅμως τοῦ ὑπουργοῦ νὰ ταξιδέψει μέχρι ἐδῶ δὲν ἦταν μόνον ὑπηρεσιακός. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὅλοι ποὺ ἀνακατενότανε στὴν πολιτικὴ ἀφροντίζανε μὲ ζήλο τὸ κοινοὶστικὸν συμφέρον. Καὶ ὁ Κομμουνιστοῦρ τὰ χρόνια ἐκείνα προωθεῖται ὡς εἴπαμε, ἀπὸ τὸ παλάτι καὶ τὸν περιβόητο μυστικοσύμβουλον ποὺ εἶχε δώσει ἡ Δανέζικη Αὐλὴ στὸ βασιλεῖον Γεώργιο, κόμητα Σλόγκεν, γιὰ ἀρχηγὸς κόμματος καὶ γιὰ πρωθυπουργός, ὡς καὶ ἔγινε δέξασθαι ἐκεῖ.⁷

Ὁ ἐργαζόμενος τὸν ἐπὶ Κεφαλονίαν εἶναι νὰ κάμει κόμμα... Νὰ προστεριστεῖ πολιτικούς παρόντες καὶ κοινοτάχους. Γνωρίζοντας τὸν ἀποστασιοποιητικὸν τὸν μεταεθνοτικὸν ἐκποστὸν ποὺ εἶχαν μεταβληθεῖ σὲ Ἡρακλῆ τοῦ Θεοφάνη καὶ ὑποστηρικτὲς τῆς πολιτικῆς τῆς Κομμουνιστοῦρ δὲ δυσκολεῖται καθόλου στὸ ἔργο του.

Ὁ Διονύσιος Ζωγράφος μὲ τὸν Ἀνεστάσιον τοῦ Ἰδίου ποὺ ὑποστηρίζει. Τὸ ἴδιον καὶ ὁ Νῆλ Ἀραβαντινός μὲ τὸν Δάμασκον καὶ οἱ οἰκονομικοὶ Πολλάνη — μὲ τὸν παπὰ Νικόλα ἐπικε-

φαλῆς —, μὲ τὶς κατὰ καιροὺς ἐφημερίδες τῆς « Ἡ Κεφαλληνία » καὶ « Νέα Κεφαλληνία » καὶ τὶς κατοπινὰς, « Ὁ Τύπος », « Νέα Ἐποχὴ », « Ἀφειδία ». Ἀκόμα καὶ ὁ συνεργάτης τοῦ Παναγιώτη Παναγιώτη Ἀντωνίου Ἀέλος, θὰ ἔρθῃ σὲ ρήξιν μὲ τὸ θεωρητικὸ ἀρχηγὸ του καὶ θὰ ὑποστηρίξει τὸν Κομμουνιστοῦρ μὲ τὸν « Σπινθηρὰ » του, ποὺ σὲ κάθε ἐκδόσιν του, θὰ ἐκτοξεύει πυρίονους μύθους ἐνάντια στὴ « Σφήκα » τοῦ Παναγιώτη Παναγιώτη.

Ἀπὸ τὸ ἀρχοντολὸν, ἔχτοζ ἀπὸ τοὺς Γκεντιλίνους καὶ Γερουλάνους ποὺ τὸν φίλοξενήσαν, θὰ κερδίσαι τὸν Ἀνδρέαν Ἀννινόν, ποὺ γιὰ χάρις του θὰ ἐκδώσει τὴν « Σάλπιγγα ». Καὶ στὸ Ληξοῦ, ὅπως ἀναφέρθηκε, τὸν Ν. Ἀραβαντινόν μὲ τὸ « Δίκαιο ». Ἀργότερα βέβαια τὸ κόμμα θὰ ἰσχυροποιηθεῖ, σὰν μάλιστα γίνῃ ἐξ οὐ σῖ α, καὶ ἄλλες πολλὰς ἐφημερίδες θὰ γίνων ὁργανὰ του. « Ὁ Πέλεκας » τοῦ Μενεγάτου. « Ὁ Πολίτης » τοῦ Μανροκέφαλου καὶ ἄλλες κατὰ καιροὺς καὶ σύμφωνα μὲ τὶς περιστάσεις. Δὲν ἔξοριμε ἂν ὄχι καὶ τὸ χεῖμα. Γιατὶ πρὶν νὰ τὸνιστεῖ πῶς οἱ ἐφημερίδες ἐκείνη τὴν ἐποχὴ δὲν καλύπτανε τὰ ἔξοδά τους καὶ ἔπρεπε ἀπὸ τὸ νῆλ νὰ ἐπιχορηγοῦνται. Ἄλλες μάλιστα, ὡς ὁ « Πέλεκας » κινλοφοροῦν καὶ διατίθενται δὲ οὐ ρ ε ἄ ν !...

Ὅταν ὁ Παναγιῆς Βινιεράτος θὰ ἔβῃ στέγη στὴν Κομμουνιστικὴν παράταξιν, οἱ ἐφημερίδες του « Σατανᾶς » καὶ « Λαός » θὰ γίνων κοινοπονητοῦντες. Ὅσο γιὰ τοὺς πολιτικούς καὶ πολιτενόμενους θὰ ἀποχτήσῃ, ἄλλους νόμιμα καὶ ἄλλους πειστικὰ, τοὺς Ν. Μανροκέφαλο, τὸν Π. Βινιεράτο, τὸν Ν. Βαλσαμάκη, τὸν Ἀγαμέμνονα Μεταξά, γιὰ τοῦ Κομματινόν, τὸ Δ. Μηλιαροῦ, τὸ Α. Μανροκέφαλο, τὴν Κοκκαλίαν. Καὶ στὴν Παλλικὴ τοὺς Σκαλτσούνη, Μ. Τυπάλδο - Χαριτάτο καὶ Ἰωάννη Ἀραβαντινόν. Συμφωνά ὅμως καὶ μὲ τὴν ἐποχὴ τὴν συνήθεια καὶ μὲ τὴν κοινοπονητικὴν ἀνάγκη, τοῖσι τοῖσι ὅλοι δὲ θὰ τοῦ μείνουν μόνον πιστοί, ἀλλὰ καὶ πολιτικὸ στρατόπεδο θὰ ἀλλοιῶσιν καὶ ἄλλου στέγη, πὺ σίγουρος ἐλικορᾶτης, θὰ ἐπιδιώξων.

Τέτοιες ἦταν οἱ πολιτικὲς ἀλμύσεις τῆς Ἀθήνας. Στὴ διοικητικὴ πλεονα, ἡ ἀρμόδια ἐπιτροπὴ, ἀπὸ τὸ Σεπτέμβριον τοῦ περασμένου χρόνου, τοῦ 1864, ἔχει ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσὴν ποὺ καταρτίζει τὶς νομαρχίες καὶ τὸ κράτος ὁλόκληρον διαιρεῖται σὲ 5 διοικήσεις ποὺ περιλαμβάνουν 62 ἐπαρχίες καὶ ἀνάλογους δήμους.

Ἡ διοίκησις τῆς Κεφαλονίας περιλαμβάνει τὶς ἐπαρχίες:

« Τὴν τοῦ Ἀργοστολίου ἀποτελομένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου πόλεως καὶ τῶν περιοχῶν Ποταμιάνα, Ταλαμιάς, Ὀμαλά, Λειβαρῶ, Εἰσορῶ καὶ Ἐξωμερον. Τὴν τῆς Παλλικῆς ἀποτελομένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου πόλεως καὶ τῶν περιοχῶν Ἀνοιγῆς, Κατινῆς, Μισοχώρια καὶ Θερμαίας. Καὶ τὴν τῆς Σάμης ἀποτελομένην ἐκ

τῶν περιοχῶν Πυργίου, Σάμης, Ἐρμούσου καὶ Πυλάρου. »⁹

Αὐτὲς οἱ ἐπαρχίες ποὺ θὰ προσφέρουν στὴ Βουλὴ στρατιὰ ὁλόκληρη βουλευτῶν (4 Κοκκαλίας, 3 Παλλικῆς, 3 Σάμης...¹⁰), θὰ διαβρωθοῦν κομματικὰ μέχρι τέτοιου σημείου ποὺ οἱ χρεῖσταινοὶ συναγωνιστὲς θὰ μεταβληθοῦν σὲ θανάσιμους πολιτικούς ἀντίπαλους. Αὐτὴ ἡ διαίρεσις καὶ διάσπασιν θὰ γίνῃ ὁλοσήμερον ἀνάμεσα στὸ λαϊκὸ κίνημα ποὺ ἀνδράσθηκε καὶ ἐκτεράθηκε στὴν περίοδο τῆς Ἑνῆς κατοχῆς. Ἀδιασπαστὴ θὰ μείνῃ ἡ περὶ τὸν Δημήτριον Καραῖον — τὸ προστασιαστὴν ἄρτο — πολιτικὴ δύναμις, ποὺ μὲ τοὺς νέους προσανατολισμοὺς θὰ ἀρξῇ καὶ τὸ κῶρος καὶ τὴ δύναμιν τῆς. Θὰ μεταβληθεῖ σὲ οὐρανοῦ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου καὶ ἀπὸ ὁλοκληρῆς θὰ ἀποβῇ... ἐθνικὸ κεφάλαιον! Ἡ ἱστορία διδάσκει, ἀλλὰ δὲ φρονιματίζει!.. Τὸ πείριον εἶναι ποὺ πολιτικοὶ μὲ δημοκρατικὰς ἀρχὰς καὶ προσδεδειγμένον πρόγραμμα, ὡς ὁ Χαρίλαος Τριχοῦρης, θὰ προσφέρουν πολιτικὴν στέγη σ' αὐτὴ τὴν παράταξιν καὶ θὰ καταλήξῃ οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Τριχοῦρη τοῦ κόμματος στὴν Κεφαλονίαν νᾶναι τὰ κατὰλοια τῶν συνεργατῶν τῶν Ἀγγλῶν στὴν περίοδο τῆς ξενοκρατίας!

Σ' αὐτὸ τὸ πολιτικὸ μαγεῖριον, ὅπου ὁ κοινοπονητικὸς ἦταν ὁ πανίσχυρος οὐρανοῦ τῆς οἰκονομικῆς καὶ διοικητικῆς ταχτικῆς, οὔτε νόμος μποροῦσε νὰ λειτουργήσῃ, οὔτε δίκαιον νὰ ἐφαρμοστεῖ.

« Ὁ νόμος... συστήλλεται... διαστέλλεται... περιστέλλεται... καὶ καταστέλλεται κατὰ τὰς περιστάσεις. »¹¹

Εἶναι τὸ σαρκαστικὸ λογοπαίγνιον στὰ χεῖλη τοῦ Λαοῦ! Ἡ δοροδοκία καταντὰ μόνιμη πληγὴ. Δωροδοκία πρὸς τὰ ἐπάνω ἐξαγορὰ πρὸς τὰ κάτω.

« διδάκτορες φέροντες διπλώματα τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων, οἵτινες ἐκμεταλλεμένοι τὰς εὐκαιρίας τῶν περιστάσεων καὶ τὰ χυδαία πάθη ἀκροχόλων τραπεζιτῶν, ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν ἄμεσον μετὰ τῆς πείνης καὶ οἱ ὑποκρίται τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Δικαίου κατεβίβαζον μετὰ τῆς μεγαλτέρας προθυμίας διὰ οὐρανοῦ χαρτονομίσματος καὶ ἔπινον ἐν τῇ στομάχῳ τοῦ κτήνους τὴν σνείδῃσιν τοῦ πολίτου... »¹²

Ἡ πῶσις εἶναι τόσο μεγάλη καὶ ἡ διοίκησις δὲν κάνει τίποτε νὰ τὴν σταμάτησῃ. Γιατὶ ἀνεφάρμοστα, εἶναι αὐτὸ ποὺ συμβαίνει... Ἀνάτασις ἡθικὴ καὶ ἀγωνιστικὴ εἶχε ἐκδηλωθεῖ στὶς λαϊκὰς τάξεις, ποὺ τὴν ἔπρεπε νὰ γονατίσῃ ἡθικὰ καὶ οικονομικὰ γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ δεχτοῦν στὸ λαϊκὸ τὸ χαλινὸ καὶ στὸ στόμα τὸ φέμωτρο.

Ὅταν ἡ ἐξαθλίωσις φτάσῃ στὸ ἀποκορύφωτον, ἡ περιεργὴ θεωρία τοῦ δικαίου μᾶ-

ΙΑΚΕΡΕΤΟΡΟ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

νά τή διαθέτει καί νά τήν καρποῦται ὁ -
π ω ς θέλει... Ἀκόμα καί νά τή διαχειρί-
ζεται μέσω τῶν ἐντολοδόχων του πού λέγον-
ται Κ υ β ε ρ ν ῆ σ ε ι ς Τ Ο Υ.

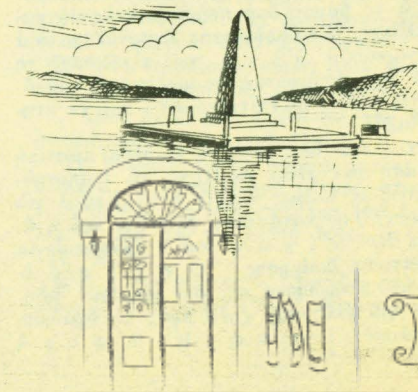
Αὐτό λέει καί τὸ ἀστικό καί τὸ πολιτικό
δίκαιο...

Τὸ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ὅμως ΔΙΚΑΙΟ τ ῖ
λ ῆ ε ι ; ;

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

- 1) Διάβαζε Ἡλία Τσιτσέλη, Κεφαλληνιακὰ
Σύμμικτα Α', ἐν Ἀθήναις 1904, σελ. 301.
- 2) Ἐφημερίδα Ἑγεργισ, φ. 27, 27.11.1893,
σελ. 3β.
- 3) Τὸ σπῖτι αὐτὸ πού κρατήθηκε μετὰ τοὺς
σεισμούς τὸ ἰσόγειό του καὶ ἐνισχύθηκε
ἀντισεισμικά τὸ ἔφτιαξαν γύρω στὰ 1860
—61 οἱ ἀδελφοὶ Περισιτιάνου ἀπὸ τοὺς
ὁποίους τὸ ἀγόρασε ὁ Μ. Γκεντιλίνης.
—μαρτυρία Μ. Φ. Κοσμετάτου—
- 4) Ἐφημερίδα Ἡ Κεφαλληνία, φ. 36, 20.2.
1865, σελ. 4α.
- 5) Ἐφημερίδα Ἀνεξάρτητος, φ. 7—8, 11.
8.1879, σελ. 3β.
- 6) Ἡ Κεφαλληνία ὁ.π., σελ. 4β.
- 7) Διάβαζε Γεωργίου Ρούσσου. Νεώτερη Ἱ-
στορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους Τ. Δ, σ.
256.
- 8) ὁ.π., σελ. 239.
- 9) Ἐφημερίδα Θορίαμβος, φ. 7, 19.9.1864
—στό περιθώριο—.
- 10) Ἡ. Τσιτσέλη, ὁ.π., Β', ἐν Ἀθήναις
1960, σελ. 607.
- 11) Ἐφημερίδα ὁ Πολίτης, φ. 7, 2.1.1887,
σελ. 4α.
- 12) Ἐφημερίδα ἡ Πλάστιγξ, φ. 1, 22.9.1895,
σελ. 1α.
- 13) ὁ.π., σελ. 1β.
- 14) Βλέπε γι' αὐτὸν Ἡ. Τσιτσέλη ὁ.π., Α',
σελ. 649.
- 15) Ἐφημερίδα ἡ Ἐπαγρύπνησις, φ. 18, 12.
9.1867, σελ. 1β.
- 16) Ἐφημερίδα Ζιζάνιον. φ. 97, 10.7.1899,
σελ. 2α.
- 17) Ἐφημερίδα ὁ Λαός, φ. 4, 11.8.1870,
σελ. 4β. Ὁ Χριστόδουλος Βαντῶρος ἡ-
τανε ὑποψήφιος δήμαρχος, ἀντίπαλος τοῦ
Παναγῆ Βινιεράτου.
- 18) Ὁ Πολίτης ὁ.π., φ. 9, 18.1.1887, σελ.
2α.
- 19) ὁ.π., σελ. 2β.
- 20) Γεωργίου Ρούσσου ὁ.π., σελ. 310.
- 21) Ὁ «γῆρος τοῦ Κοντάβου» φτιάχτηκε στὰ
1931 καὶ στοίχισε τότε 450.000 δοχ. Τὸν
ἀνέλαβε ὁ ἐργολάβος Εὐάγγελος Μοντε-
σάντος — ἐφημερίδα Τελώνιον, φ. 635,
1.8.1931, σελ. 4α —.
- 22) Ἐφημερίδα ἡ Σφήκα, φ. 56, 24.11.1868,
σελ. 3β—4α.
- 23) Ἐφημερίδα ἡ Θέμις, φ. 92, 23.11.1868,
σελ. 2β—3α.
- 24) Σφήκα ὁ.π., φ. 57, 30.11.1869, σελ. 1β.

- 25) Ἡ ἀγόρευση στὴ Σφήκα, φ. 61, 21.12.
1868.
- 26) Ἐφημερίδα Ἐμπρός, φ. 129, 27.11.1889,
σελ. 2γ.
- 27) ὁ.π., σελ. 3α.
- 28) Ἐφημερίδα Πατριώτης, φ. 14, 23.9.1877,
σελ. 3α. Πρόκειται γιὰ τὴ σημερινή ὁ-
δὸ «Σουηδίας».
- 29) Γ. Ρούσσου ὁ.π., σελ. 434.
- 30) Ὁ Λαός ὁ.π., φ. 21, 19.7.1880, σελ. 1α.
- 31) ὁ.π.
- 32) ὁ.π., φ. 22, 26.7.1880, σελ. 1α.
- 33) Ἡ. Τσιτσέλη, ὁ.π., Β', σελ. 681.
- 34) Βαρέλα — μέτρον εἰδικῆς χωρητικότη-
τος οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἐν Ζακύνθῳ ἡ βα-
ρέλα χωρεῖ 69,4 λίτρας ἴσας μὲ 54 ὀκά-
δας. Α. Ζώνη, Λεξικὸν Ἱστορικὸν καὶ
Λαογραφικὸν Ζακύνθου Τ. Β', Ἀθήναι
1963, σελ. 74.
- 35) Δίστηλον — Κολωνάτον. Ἀργυροῦν ἰ-
σπανικὸν νόμισμα ἀξίας ἐνὸς ταλλήρου.
Ἐπὶ Ἀντιβασιλείας τὸ Δ. ἠδύνατο ἐξ
δραχμῆς. Α. Ζώνη, ὁ.π., σελ. 124.
- 36) Ὁ Λαός, ὁ.π., φ. 22, σελ. 1β.
- 37) ὁ.π., φ. 23, 3.8.1889, σελ. 1α. Γιὰ τὴν
ἄνιση φορολογία στὰ Ἑπτάνησα διάβαζε
καὶ Ἄνδρ. Ἀνδρεάδης, περὶ οἰκονομικῆς
διοικήσεως τῆς Ἑπτανήσου ἐπὶ Βενετο-
κρατίας, τόμ. Α', ἐν Ἀθήναις 1914, σελ.
3 καὶ 7 καὶ συνέχ.
- 38) ὁ.π., φ. 16, 14.6.1880, σελ. 4αβ.
- 39) ὁ.π.
- 40) Ἐφημερίδα Ἡ Κάλπη, φ. 1, 24.7.1890,
σελ. 2β.
- 41) Γ. Ρούσσου ὁ.π., σελ. 238.
ΑΓΓΕΛΟΣ - ΔΙΟΝΤΣΗΣ ΔΕΜΠΟΝΟΣ
Ἀργοστόλι, Αὐγουστος τοῦ '76.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

14. H. K. ...
15. H. K. ...
16. H. K. ...

17. H. K. ...
18. H. K. ...
19. H. K. ...

20. H. K. ...

21. H. K. ...
22. H. K. ...
23. H. K. ...

24. H. K. ...
25. H. K. ...
26. H. K. ...

27. H. K. ...
28. H. K. ...
29. H. K. ...

30. H. K. ...
31. H. K. ...
32. H. K. ...

33. H. K. ...
34. H. K. ...
35. H. K. ...

36. H. K. ...
37. H. K. ...
38. H. K. ...

39. H. K. ...
40. H. K. ...
41. H. K. ...

42. H. K. ...
43. H. K. ...
44. H. K. ...

45. H. K. ...
46. H. K. ...
47. H. K. ...

48. H. K. ...
49. H. K. ...
50. H. K. ...

51. H. K. ...
52. H. K. ...
53. H. K. ...

54. H. K. ...
55. H. K. ...
56. H. K. ...

57. H. K. ...
58. H. K. ...
59. H. K. ...

60. H. K. ...
61. H. K. ...
62. H. K. ...

63. H. K. ...
64. H. K. ...
65. H. K. ...

66. H. K. ...
67. H. K. ...
68. H. K. ...

69. H. K. ...
70. H. K. ...
71. H. K. ...

72. H. K. ...
73. H. K. ...
74. H. K. ...

75. H. K. ...
76. H. K. ...
77. H. K. ...

78. H. K. ...
79. H. K. ...
80. H. K. ...

81. H. K. ...
82. H. K. ...
83. H. K. ...

84. H. K. ...
85. H. K. ...
86. H. K. ...

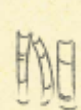
87. H. K. ...
88. H. K. ...
89. H. K. ...

90. H. K. ...
91. H. K. ...
92. H. K. ...

93. H. K. ...
94. H. K. ...
95. H. K. ...

96. H. K. ...
97. H. K. ...
98. H. K. ...

99. H. K. ...
100. H. K. ...
101. H. K. ...

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ